

Vad är arkivvetenskap?

Red. Ann-Sofie Klareld & Karolina Wiell

ISBN 978-91-90055-55-7 (online), <https://doi.org/10.37852/oblu.346>

ISBN 978-91-7844-584-4 (tryck, Gidlunds förlag, Möklinta, 2026)

Arkivvetarens akademisering?

MARIA CAVALLIN-AIJMER

DOI: <https://doi.org/10.37852/oblu.346.c788>

© Maria Cavallin-Aijmer, 2026

Denna text är licensierad under CC-BY, Erkännande. (Se fullständiga villkor: <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv>) Enligt licensen får verket spridas och bearbetas utan att tillstånd behövs, men verkets upphovsperson måste anges.

Abstract

Denna studie undersöker akademiseringen av arkivvetenskapen i Sverige med fokus på hur ämnet definierats, vilka kompetenser som efterfrågats och hur dessa har värderats. Genom en kvalitativ analys av utlysningstexter och sakkunnigutlåtanden från 1990-talet till idag från de lärosäten som erbjuder utbildning i arkivvetenskap analyseras tillsättningar av professors-, lektors- och adjunktstjänster. Resultaten visar att arkivvetenskapen har utvecklats från ett professionsnära och historiskt förankrat ämne till ett mer mångfacetterat akademiskt fält med skilda disciplinära orienteringar. Två huvudinriktningar identifieras: en humanistisk med koppling till historievetenskap och kulturarv, samt en informationsvetenskaplig med fokus på digital informationshantering.

Tjänstetillsättningar kan ses som en arena för akademisering, där krav på doktorsexamen samt vetenskaplig och pedagogisk skicklighet successivt skärpts. Inledningsvis rekryterades forskare främst från närliggande ämnen, men från omkring 2015 efterfrågas i allt högre grad undervisnings- och forskningserfarenhet i arkivvetenskap eller rentav doktorsexamen i ämnet. Detta tyder på att en ökad disciplinär konsolidering skett. Studien visar också att forskningsmiljöerna i arkivvetenskap är små och antalet disputerade i ämnet få, vilket påtagligt begränsar rekryteringsbasen till tjänsterna. Sammantaget framträder en spänning mellan disciplinär avgränsning och bredd, där ämnets tvärvetenskapliga karaktär samtidigt utgör en viktig resurs.

Arkivvetarens akademisering?

En studie av professionaliseringen av den svenska arkivvetenskapen och dess lärare

MARIA CAVALLIN-AIJMER

Arkivvetenskapen har under de senaste decennierna etablerats som en egen disciplin och frågor om dess formering och utveckling har varit en central fråga inom fältet.¹ Inom såväl internationell som svensk arkivvetenskap har det förts debatter om hur disciplinen ska definieras; är den en historisk och humanistisk vetenskap eller är den idag snarare en informationsvetenskap?² En annan fråga inom det arkivvetenskapliga forskningsfältet har behandlat arkivariers professionalisering, deras utbildning och yrkesroller samt de kompetenser som yrket förutsätter.³ Det har även påpekats att framväxten av arkivutbildningar och en alltmer akademiserad arkivvetenskap riskerar att bidra till ett växande glapp mellan den teoretiska disciplinen och praktiskt verksamma arkivarier.⁴

¹ Theo Thomassen, "A First Introduction to Archival Science", *Archival Science* 1 (2001), s. 373–385 (2001); Börje Justrell, *What Is This Thing We Call Archival Science? A Report on an International Survey* (Stockholm, 1999); Terry Cook, "Evidence, Memory, Identity, and Community: Four Shifting Archival Paradigms", *Archival Science* 13 (2013); Michel Duchein, "The History of European Archives and the Development of the Archival Profession in Europe", *The American Archivist* 55:1 (1992). För svenska förhållanden se Anneli Sundqvist, "Arkiv- och informationsvetenskap – formeringen av en vetenskaplig disciplin", *Information, förvaltning och arkiv – en antologi. Arkiv i Norrland 20. Skriftserie* utgiven av Landsarkivet i Härnösand (Härnösand 2005), s. 9–32.

² Se Francis X. Blouin & William G. Rosenberg, *Processing the Past: Contesting Authority in History and the Archives* (New York 2011). Se även Samuel Edquist & Maria Cavallin-Aijmer, "Historikerna och arkiven i teori och praktik", i David Ludvigsson & Martin Åberg (red.), *Historikern i samhället: Roller och förändringsmönster* (Möklinta 2021), s. 134–155. I en pågående studie av Samuel Edquist, Emma Pihl Skoog och Maria Cavallin-Aijmer diskuteras detta vidare för svenska förhållanden.

³ För svenska förhållanden se t.ex. Ann Sofie Klareld, Emma Pihl Skoog & Kristofer Söderström, "Managing the Past and the Future: Evolving Professional Roles of Archivists in Contemporary Sweden", *Nordic Journal of Library and Information Studies* 5:1 (2025); Kallberg, Maria, "Archivists – A Profession in Transition?", *Professions and Professionalism* 2:1 (2012); Staffan Smedberg, "Yrkets förvandling från 1930-tal till 1980-tal", i Henrik Alfredsson & Leif Knutsson (red.), *Arkivarieryrket – och dess kartläsare: DIK Arkivarietacket 70 år 1936–2006* (Nacka 2006).

⁴ Se t.ex. Charlotte Borgerud, "The Concept of Record: Conceptual Ambiguities in the Scholarly Discourse as a Threat to Archival Practices", i Kerstin Rydbeck, Isto Huvila och Anna Foka (red.),

Internationellt är forskningen om arkivvetenskapens utveckling och etablering som akademisk disciplin samt dess framväxt fram till idag omfattande.⁵ Betydligt mindre uppmärksamhet har dock ägnats åt akademiseringen av arkivvetenskapen och arkivvetarna. Med akademisering av en utbildning avses vanligtvis att kurser och examina i de ämnen som ingår i utbildningen sker på universitetsnivå. Ämnena som ingår i utbildningen ska uppvisa en självständig teoretisk utveckling.⁶ Detta förutsätter i praktiken att man kan ta doktorsexamen i ämnet.⁷ I nuläget är det möjligt att disputerar i arkivvetenskap men det är inte ett eget forskarutbildningsområde utan ingår i andra mer övergripande områden.⁸ Arkivvetenskap idag är ett etablerat undervisningsområde vid flera lärosäten och vill framstå som en etablerad akademisk disciplin.

Kunskapen om hur arkivvetenskapen i praktiken fungerat som akademiskt ämne är dock begränsad, inte minst gällande hur disciplinen har definierats av lärosätena och vilka krav som ställts på universitetslärare i arkivvetenskap. De akademiska lärarna spelar en central roll i att forma disciplinen, vilket gör tjänstetillsättningar till en viktig del av arkivvetenskapens akademisering.

Mot denna bakgrund undersöks i detta kapitel hur svenska lärosäten själva har definierat arkivvetenskap, samt hur kompetens inom såväl undervisning som forskning har bedömts i samband med tjänstetillsättningar. Källmaterialet består av utlysningar och sakkunnigutlåtanden.⁹

Kod och kultur: Institutionen för ABM i Uppsala 30 år – en forskarantologi (Uppsala 2025), s. 177–198; Buchanan, Alexandrina, "Strangely Unfamiliar: Ideas of the Archive from Outside the Discipline", i Jennie Hill (red.), *The Future of Archives and Recordkeeping: A Reader* (London 2011), s. 41–66.

⁵ Blouin & Rosenberg 2011; se även Duchein (1992), s. 16–22; Hermann Rumschöttel, "The Development of Archival Science as a Scholarly Discipline", *Archival Science* 1 (2001), s. 143–155.

⁶ En av de arkivvetare som försökt hävda arkivteorins självständighet är Terry Eastwood, "What Is Archival Theory and Why Is It Important?", *Archivaria* 37 (1994), s. 122–130.

⁷ Ola Fransson & Karin Jonnergård, "Inledning. Om professioners teori och praktik. Utbildning och kunskap, kunskap och kritik", i Ola Fransson & Karin Jonnergård (red.), *Kunskapsbehov och nya kompetenser: professioner i förhandling* (Stockholm 2009), s. 8. För en mer generell bild av akademisering och professionalisering av de svenska lärosätena se Henrik Björck, *Vetenskapshistorisk hattparad: Forskarutbildningarna i det svenska högskolesystemets historia I och II* (Göteborg 2025), som har undersökt hur forskningspolitiska förändringar gjorde att allt fler yrkesutbildningar flyttas in på universitet och akademiseras efter högskolereformen 1977.

⁸ På Mittuniversitetet kan du disputerar i arkivvetenskap under forskarutbildningsämnet Data- och systemvetenskap, vid Uppsala universitet och i Lund i Biblioteks- och informationsvetenskap.

⁹ Metodisk inspiration har hämtats från Rangnar Nilsson, *God vetenskap: Hur forskares vetenskapsuppfattningar uttryckta i sakkunnigutlåtanden förändras i tre skilda discipliner* (Göteborg 2009) och

Eftersom endast ett fåtal personer har disputerat i arkivvetenskap i Sverige är det också värt att undersöka vilka andra discipliner som uppfattas som relevanta och om behörighetskrav och bedömning av vetenskaplig och pedagogisk skicklighet har förändrats över tid. Följande tre frågeställningar kommer att styra undersökningen:

- Hur har arkivvetenskapen definierats i utlysningar och sakkunnigutlåtanden?
- Vilka kompetenser och meriter har varit avgörande vid tjänstetillsättningar?
- Hur har tjänstetillsättningarna påverkat etablerandet av arkivvetenskapen som en självständig och akademiserad disciplin?

Bakgrund – arkivvetenskapen som universitetsämne

Formaliserad utbildning inom arkivområdet har i Sverige vuxit fram successivt sedan 1960-talet. Från början handlade det om interna kurser för personal vid Riksarkivet och landsarkiven. I en statlig utredning från 1969 diskuterades behovet av utbildning inom biblioteks- och arkivområdet. Utredningen föreslog att Riksarkivet fortsatt skulle ansvara för en ny yrkesutbildning. En organisatorisk anknäpning till Stockholms universitet kunde ha administrativa och pedagogiska fördelar.¹⁰

Under 1970-talets expansion av universitets- och högskolesektorn infördes yrkesförberedande kurser på högskolenivå. 1973 inrättades en sådan yrkesförberedande kurs i Arkivkunskap vid Stockholms universitet. Undervisningen utfördes till stor del av personal från arkivmyndigheterna. Syftet var snarare att utbilda arkivarier och att stärka den praktiska kompetensen inom arkiv- och dokumenthantering än att etablera arkivvetenskap som ett självständigt forskningsämne.

Anna Tunlids avhandling *Ärftlighetsforskningens gränser: Individer och institutioner i framväxten av den svenska genetiken* (Lund 2004). Se också Lena Gemzöe, *Kollegial bedömning av vetenskaplig kvalitet – en forskningsöversikt* (Vetenskapsrådet, Stockholm 2010).

¹⁰ SOU 1969:37, *Utbildning för bibliotek, arkiv och informatik: Betänkande* (Stockholm 1969), s. 116–134.

Samtidigt dominerades arkivsektorn länge av en tradition där arkivarier ofta hade sin akademiska bakgrund och var forskarutbildade i historievetenskap. Detta band mellan historievetenskap och arkivstudier präglade de tidiga universitetsutbildningarna som i regel organiserades i nära anslutning till historieämnet. Antalet arkivarietjänster var få. För att bli anställd som arkivarie vid en arkivinstitution krävdes fram till 1978 åtminstone avlagd licentiatexamen, vanligtvis inom historieämnet.¹¹ Denna lilla grupp arkivarier besatt en hög forskarkompetens och bedrev ofta arkivvetenskaplig forskning såväl i som utanför sitt arbete. Från och med 1950-talet etablerades en växande publiceringsverksamhet, där dessa forskarutbildade arkivarier aktivt verkade för att konsolidera arkivvetenskapen som en självständig vetenskaplig disciplin.¹²

I takt med universitetens fortsatta utbyggnad och arkivsektorns expansion, särskilt på kommunal nivå, etablerades utbildningar i arkivvetenskap vid flera lärosäten, vilket gradvis bidrog till att forma ämnet som ett eget akademiskt fält. På några lärosäten, Mitthögskolan och Stockholms universitet, gavs utbildning upp till avancerad nivå. I Uppsala och Lund utvecklades efter hand ABM-program på mastersnivå. I Stockholm, Göteborg, Karlstad och Södertörn fortsatte utbildningarna att vara placerade på historiska institutioner.¹³ Dessa nya högskoleutbildningar innebar att allt fler arkivarier blev arkivvetenskaplig utbildade men samtidigt att forskarkompetensen i arkiven minskade och forskning bedrevs ytterst sällan i arkivens regi.¹⁴

År 1995 kom en första lärobok i ämnet arkivvetenskap. Den tog sin utgångspunkt i Nils Nilssons definition av ämnet som hade lanserats i läroboken *Arkivkunskap* 1973.¹⁵ I förordet skrev redaktören Anna Christina Ulfspärre att boken *Arkivvetenskap* var avsedd att fungera som en basbok

¹¹ Marie Lennersand, "Historikern som arkivarie", *Arkiv, Samhälle och forskning* 2 (2008), s. 62–64.

¹² Se kommande publikation av Samuel Edquist, Emma Pihl Skoog och Maria Cavallin-Aijmer.

¹³ Staffan Smedberg, "Sverige", i Lars Jörwall m.fl. (red.), *Det globala minnet: Nedslag i den internationella arkivhistorien* (Stockholm 2012), s. 148; Gunilla Nordström m.fl. "Arkivvetenskapliga utbildningar i Norden", *Arkiv, Samhälle och forskning* 2 (2008), s. 67–76.

¹⁴ Jan Lindroth, "Relationer i upplösning: Synpunkter på arkivarietkåren och den akademiska forskningen", *Arkiv, Samhälle och forskning* 2 (1999), s. 77–84; Leif Gidlöf, "Var finns den forskande arkivarien?" *Arkiv, Samhälle och forskning* 2 (1999), s. 71–76.

¹⁵ Anna Christina Ulfspärre, "Inledning", i Anna Christina Ulfspärre (red.), *Arkivvetenskap* (Lund 1995), s. 1.

i ämnet; något som länge hade saknats i Sverige. Antologins författare var ”företrädare för arkivarieyrket” med ”varierande bakgrund, erfarenheter och specialintressen”.¹⁶ Flera av författarna var disputerade, men inte i arkivvetenskap utan i ämnen såsom historia och ekonomisk historia. Lärobokens syfte var att förmedla kompetenser och praktiska kunskaper till blivande arkivarier och inte att fördjupa arkivvetenskapen eller att bidra till arkivvetenskaplig forskning. Samtidigt kan antologin ses som ett uttryck för en strävan att etablera arkivvetenskapen som disciplin, även utanför akademien. Titeln *Arkivvetenskap* markerade en ambition att stärka ämnets vetenskapliga status. Från 1990-talet och framåt publicerades liknande läroböcker i flera andra länder, vilket placerar den svenska antologin i en internationell våg av akademiskt etablerande av ämnet arkivvetenskap.¹⁷

Material och metod

Föreliggande studie baseras på en kvalitativ analys av tillsättningsärenden gällande professorer, lektorer och adjunkter i arkivvetenskap vid svenska lärosäten som erbjudit utbildning inom området på grundnivå och avancerad nivå: Göteborgs universitet, Karlstads universitet, Lunds universitet, Mittuniversitetet, Stockholms universitet, Södertörns högskola och Uppsala universitet.¹⁸ Källmaterialet består av utlysningstexter och sakkunnigutlåtanden. Adjunktstjänster saknar i regel sakkunnigutlåtanden och därför kommer endast utlysningstexterna analyseras för dessa tjänster.¹⁹ Utöver tjänster explicit utlysta i arkivvetenskap eller arkiv- och informationsvetenskap inkluderades även handlingar från tjänster inom närliggande områden i utlämningsförfrågan, exempelvis inom ABM-program eller digital humaniora.

¹⁶ Ulfspärre (1995), s. 2.

¹⁷ Rumschöttel (2001), s. 150–151.

¹⁸ I Stockholm ges inte längre någon utbildning i arkivvetenskap.

¹⁹ Från Uppsala universitet erhöll jag handlingar fram till 2012 men inga ärenden från tiden efter det eller rörande utlysningar i t.ex. ABM eller digital humaniora.

Inledningsvis efterfrågades handlingar från 1973 och framåt från registratur och arkiv från ovan nämnda lärosäten.²⁰ 1973 angavs som startdatum eftersom den första universitetsförlagda kursen i Arkivkunskap inrättades detta år. Det visade sig inte gå att få fram uppgifter om hur utbildningarna bemannades förrän på 1990-talet. Dessförinnan tycks inga utlysningar av tjänster med inriktning mot arkivvetenskap förekommit.²¹ Sökfrågan avgränsades därför till tillsättningsärenden från 1990 och fram till idag.

Nedan redovisas de ärenden som utgör materialet för undersökningen. Jag har undersökt antalet utlysningar och inte antalet tillsatta tjänster. Jag har behandlat förlängningen av en professorstjänst vid Stockholms universitet som ett tillsättningsärende, eftersom den skedde utan utlysning eller ny bedömning.

Lärosäte	Professor	Universitetslektor	Adjunkt
Göteborg		1	
Karlstad			
Lund		2	1
Mittuniversitetet	1	7	9
Stockholm ²²	2	2	
Södertörn		4	1
Uppsala ²³		2	1

²⁰ En annan, och kanske bättre, sökväg hade varit att utgå från diariet för att sedan själv söka fram handlingarna, nu blev resultatet beroende av vilka handlingar arkivarier eller registratorer uppfattade som relevanta för min fråga. I något fall (Uppsala universitet) fick jag ett utdrag från det digitala diariet över tjänster. Dessvärre var det flera handlingar av intresse som sedan inte gick att återfinna.

²¹ Den första utlysning jag funnit är ett 50 % vikariat som universitetsadjunkt i "arkiv- och dokumentkunskap" vid Mitthögskolan, Mitthögskolan/Mittuniversitetet, Dnr 31/9400572.

²² En tillsättning av universitetslektorat 2018 fullföljdes inte men ärendet har tagits med i studien eftersom bedömning av de sökande genomfördes.

²³ Ett lektorat utlystes i Uppsala i slutet av maj 2025 och är under tillsättning men har inte ingått i undersökningen eftersom ärendet är pågående.

Mittuniversitetet och Södertörn är de lärosäten som utlyst flest tjänster. I Göteborg och Karlstad är arkivvetenskap/arkivkunskap inte ett eget huvudområde.²⁴

Tillgången till äldre handlingar varierade mellan lärosätena och flera handlingar har inte kunnat återfinnas i samband med min begäran om utlämnande, vilket är anmärkningsvärt. Handlingar i rekryteringsärenden av akademiska tjänster är av stor betydelse, dessutom är den svenska traditionen med offentligt tillgängliga sakkunnigutlåtanden förhållandevis unik.²⁵ Trots risk för bortfall bedöms materialet omfatta huvuddelen av rekryteringsärenden i arkivvetenskap vid svenska lärosäten från cirka 1990 fram till i dag.

Analysen har genomförts som en kvalitativ innehållsanalys. Särskild uppmärksamhet har riktats mot hur arkivvetenskap beskrivits i utlysningar och sakkunnigutlåtanden, exempelvis genom formuleringar av ämnesinriktning, kompetenskrav och meriteringsgrunder. Genom att jämföra dessa formuleringar mellan olika lärosäten och över tid har studien undersökt hur ämnets akademiska profil och avgränsning har uttryckts. Alla personer, båda sökande och sakkunniga, har anonymiserats.

Att definiera arkivvetenskap: lärosätenas perspektiv

I detta avsnitt undersöks hur ämnet arkivvetenskap definieras i utlysningstexter och liknande handlingar. Särskild uppmärksamhet ägnas åt de två första professorstjänsterna i arkivvetenskap.²⁶ Dessa tjänster hade ett tungt symbolvärde, signalerade den akademiska självständigheten och kan antas ha haft stor inverkan på disciplinens inriktning och fortsatta utveckling.

²⁴ 2023 utlystes en tjänst i historia med inriktning mot arkivvetenskap i Göteborg. Karlstad har ännu inte utlyst någon tjänst i arkivvetenskap.

²⁵ Thomas Kaiserfeld, "God vetenskap", *Lychnos: Årsbok för idé- och lärdomshistoria*. 2009, Lärdomshistoriska samfundet (Uppsala 2009), s. 330.

²⁶ Det är värt att nämna att det än idag endast finns en professor i arkivvetenskap i Sverige, placerad vid Mittuniversitetet.

Professorstjänster i arkivvetenskap

År 1995 anhöll Historiska institutionen vid Stockholms universitet om att få inrätta en tjänst som professor i arkivvetenskap. Tjänsten var inte en vanlig professur utan en så kallad Adjungerad professor på halvtid som skulle finansieras av Riksarkivet. Riksarkivet föreslog en kandidat till tjänsten och såg stort värde i att arkivvetenskaplig forskning skulle bedrivas på universitetsnivå. Förslaget fick stöd i alla formella instanser och två sakkunniga utsågs för att bedöma professorskompetensen hos den föreslagna tjänsteinnehavaren.²⁷

Samtidigt föreslogs att ämnets benämning skulle ändras till Arkivvetenskap från det tidigare Arkivkunskap. Detta motiverades med att ämnet hade stor samhällsrelevans och borde uppfattas som en självständig vetenskaplig disciplin. Genom en professorstjänst skulle arkivvetenskaplig forskning kunna etableras vid svenska universitet och högskolor. Stockholms universitet och Mitthögskolan pekades ut som landets främsta arkivvetenskapliga akademiska miljöer.²⁸ Arkivvetenskap definierades i institutionens anhängan på detta sätt:

...det systematiska studiet av arkiven (bestånd av handlingar) och den verksamhet dessa ger upphov till. Ämnet avser alla typer av arkiv (statliga, kommunala, enskilda) utan geografiska, hierarkiska eller andra begränsningar. Det innefattar arkivbildningsprocessen liksom arkivens förvaring, vård, tillgängliggörande och användning. Som teoretisk referensram fungerar i första hand proveniensprincipen. Ämnet har en utpräglat tvärvetenskaplig karaktär inkluderande bl.a. historiska, ekonomiska, juridiska, beteendevetenskapliga och tekniska aspekter. Det berör en rad samhällsområden och -intressen: humanistisk och annan forskning, kultur, förvaltning/administration, information, rättssäkerhet, tekniska medier mm.²⁹

Denna definition låg mycket nära de definitioner som arkivteoretikerna Nils Nilsson och Sten Engström hade formulerat mer än 20 år tidigare

²⁷ Den ena var riksarkivarie i ett nordiskt land, den andre professor emeritus i ekonomisk historia.

²⁸ Stockholms universitet, Dnr SU- 1995-1836-611, dokument 1, Förslag om inrättande av arvodestjänst som adjungerad professor i arkivvetenskap med placering vid Historiska institutionen.

²⁹ Stockholms universitet, Dnr SU- 1995-1836-611, dokument 1, Förslag om inrättande av arvodestjänst som adjungerad professor i arkivvetenskap med placering vid Historiska institutionen.

och var nära knuten till den praktiska arkivverksamheten.³⁰ Ämnets tvärvetenskapliga karaktär underströks men arkivvetenskapen ansågs ha sitt eget kunskapsområde och sina egna praktiker. Samtidigt var bandet till historieämnet starkt, inte minst genom proveniensprincipen och källkritiken.³¹ När den första tjänsteinnehavaren pensionerades utsågs en ny adjungerad professor på 25 %. Arkivvetenskap definierades på samma sätt som i den tidigare anställningen, med tydlig koppling till såväl historieämnet som till Riksarkivets verksamhet.³²

Drygt 10 år efter tillsättningen av den första professorn i arkivvetenskap utlystes 2006 en professorstjänst i arkiv- och informationsvetenskap vid Mitthögskolan.³³ I utlysningen deklarerades att:

Arkiv- och informationsvetenskap omfattar det vetenskapliga studiet av arkivinformationens (records) uppkomst, hantering, organisering och utnyttjande, samt dess påverkan och betydelse för organisationer, individer och samhälle.³⁴

Utlysningen underströk ämnets placering vid Institutionen för informationsteknologi och medier. Arkivvetenskap handlade om aktiviteter relaterade till det informationsteknologiska området såsom informationsstyrning, informationssökning, digitala arkiv, informationsarkitektur och systemutveckling. Med denna definition blir kopplingen till historia, minnesinstitutioner och kulturarv svag. Snarare betonades samtids- och framtidsinriktade perspektiv och kopplingarna till organisationsteori och informationsförvaltning. Utlysningen kan ses som en ambition att utveckla disciplinen i en ny riktning i det svenska arkivvetenskapliga landskapet men också som en markering av arkiv- och informationsvetenskap som ett modernt och självständigt ämnesområde.

³⁰ Nils Nilsson, *Arkivkunskap* (Lund 1973), s. 11; Sten Engström, "Vad är arkivvetenskap", *Arkivvetenskapliga studier* 4 (Uppsala 1968), s. 71; Ulf sparre (1995), s. 1. Se även Sundqvist (2005), s. 13–15.

³¹ Stockholms universitet, Dnr SU- 1995-1836-611.

³² Stockholms universitet, Dnr SU-1999-2519 611, dokument 1. Två sakkunniga som prövade kandidatens utsågs, deras utlåtande återfinns i Dnr SU-1999- 2519 61, dokument 2 och 3.

³³ Mitthögskolan var tidigt ute med att satsa på arkivvetenskap. Redan vid 1990-talets slut och i början av 2000-talet rekryterades två internationella gästprofessorer i arkivvetenskap; kanadensiske Terry Eastwood och Karen Anderson från Australien. Dessvärre är mycket litet skrivet om dessa satsningar. När det gällde Eastwood gick länsstyrelsen in med stora medel som ett led i byggande av en kunskapsregion och satsning för att Mitthögskolan skulle bli ett universitet.

³⁴ Mittuniversitetet, Dnr MIUN 2006/940 utlysningstext.

Gemensamt för professorstillsättningarna i såväl Stockholm som vid Mitthögskolan var det närmast självklara praktisknära perspektivet. De tekniska och organisatoriska utmaningar som den moderna informationshanteringen medförde för myndigheter och andra organisationer framhölls som centrala motiv för ämnets vetenskapliga etablering och samhällseliga relevans. I detta avseende kan utvecklingen förstås som ett konkret exempel på den forskningspolitiska omvandling som Henrik Björck har analyserat där allt fler praktisknära utbildningar skulle akademiseras genom att bli universitetsförlagda och ha forskningsanknytning.³⁵

En tydlig skillnad mellan lärosätena rör ämnets profilering. Mittuniversitetet definierade arkivvetenskapen i riktning mot informationsvetenskap och tonade ned kopplingarna till historia och kulturarv, medan dessa utgjorde centrala referensramar vid Stockholms universitet.

Lektors- och adjunktstjänster

I utlysningstexterna framträder olika sätt att definiera och positionera arkivvetenskap som kunskapsområde. Särskilt tydliga är skillnaderna mellan lärosätenas beskrivningar av ämnets innehåll, forskningsinriktning och institutionella tillhörighet.

En informationsvetenskaplig ingång återfinns i utlysningarna från Mittuniversitetet under hela 2000-talet. Flera utlysningar innehöll identiska eller mycket likartade formuleringar där avdelningen presenterades som en miljö med utbildning på grund- och avancerad nivå i arkiv- och informationsvetenskap samt forskning om arkivinformatiöns uppkomst, hantering, organisering och användning. Forskningen framställdes som projektbaserad och bedriven i samverkan med nationella och internationella aktörer.³⁶ Dessa återkommande formuleringar kan tolkas som ett sätt att etablera en konsekvent bild av avdelningens verksamhet och

³⁵ Björck (2025), s. 223–227 och 232–242.

³⁶ Se t.ex. utlysning rörande lektorat Mittuniversitetet, Dnr MIUN 2014/589; adjunktstjänst 2016 (50%) Dnr, MIUN 2016/736, MIUN 2010/1104 (adjunktstjänst). Formuleringarna förändrades även med organisationsreformer. 2023 utlystes ett lektorat, då var beskrivningen av ämnet: "Vid institutionen bedrivs utbildning och forskning inom de ämnen som faller under områdena Kommunikation, Kvalitetsteknik och Informationssystem", Mittuniversitetet, Dnr MIUN 2023/60.

forskningsprofil och som en tydlig positionering av verksamheten men också som en signal för vilka sökande man önskade till tjänsterna i fråga.

Övriga lärosäten uppvisade en något mer splittrad bild och inte minst en förändrad ämnesbeskrivning från 2000-talet och framåt. Många gånger fanns ingen särskild definition av ämnet arkivvetenskap utan det skedde snarare i definitionen av arbetsuppgifter och behörigheter.³⁷ I utlysningar från Södertörns högskola, där arkivvetenskap ligger under institutionen för historia och samtidsstudier, beskrevs ämnesområdet dock mer utförligt. Här lyftes att perspektiv från humaniora, kulturarv, samhällsvetenskap, juridik och informationsteknologi kombinerades i ämnet. Den praktisknära aspekten uttrycktes i att utbildningen var inriktad mot yrken som arkivarie och registrator, och arkivsektorns förändring i takt med digitaliserad informationshantering underströks.³⁸

Mot slutet av 2010-talet kan en förändring anas. I en lektoratsutlysning 2018 i biblioteks- och informationsvetenskap med inriktning mot digitala kulturer vid Lunds universitet definierades området ABM och digitala kulturer där arkivvetenskap räknades in.³⁹ Även i en utlysning i Stockholm från 2018 framställdes arkivvetenskap som ett tvärvetenskapligt ämne som förenade humaniora, kulturarv, samhällsvetenskap, juridik och informationsteknologi och syftade till att förbereda studenter för arbete som arkivarier med fokus på styrning av verksamhetsinformation, informationsvärdering och juridiska frågor.⁴⁰

³⁷ Se t.ex. lektorat i arkivvetenskap i Uppsala som utlystes 2003 och bara omnämndes som "universitetslektor i arkivvetenskap vid Institutionen för ABM, estetik och kulturstudier", Uppsala universitet, UFV-PA 2003/1265. Detsamma gällde lektoratsutlysning 2009, då bara med förändring av institutionsnamn till ABM, se. Uppsala universitet, UFV-PA 2009/1183. Detta gällde även i ett 50% lektorat i arkivvetenskap i Lund som utlystes 2013 Lunds universitet, Dnr PA 2013/469 och för en lektorsutlysning vid Stockholms universitet, Dnr SU 612-1254-07.

³⁸ Utlysning lektorat, Södertörn, Dnr 1037/1.6.1/2013; 2015, Dnr 2294-1.6.1-2015.

³⁹ Utlysning lektorat, Lund, Lund PA 2018/3175.

⁴⁰ Utlysning lektorat, Stockholm, Dnr SU FV 0546-18. Jfr även med utlysning i Göteborg, Dnr PAR 2023/644, "Ämnesområdet arkivvetenskap har en grund inom historieämnet med kopplingar till bland annat förvaltningsvetenskap, juridik och informatik. Genom en tilltagande digitalisering har också aspekter av tillämpad IT fått ökad betydelse".

Sammanfattning: ett mångfacetterat ämne

Arkivvetenskapen definierades inte på samma sätt vid de svenska lärosätena utan präglas av olika disciplinära orienteringar. Mot 2010-talets slut definierades arkivvetenskap i allt högre grad som ett eget ämnesområde men förankrat i olika sammanhang. Vid Stockholms universitet, Södertörns högskola och Göteborgs universitet betonades ämnets historiska förankring och nära koppling till arkivpraktiken och arkivinstitutionerna i utlysningarna, medan Mitthögskolan/Mittuniversitetet i högre grad positionerade arkivvetenskap som del av ett informationsvetenskapligt fält med fokus på organisationer, informationshantering och digitala miljöer, i Uppsala och Lund sattes arkivvetenskapen in som en del av ett större ABM-paraply men som ett självständigt ämnesområde med egna praktiker.

Kompetenser och arbetsuppgifter

En central del av utlysningarna är att precisera de kompetenser och den behörighet som krävs av de sökande och vilka arbetsuppgifter som är förenade med tjänsten. Den formella utgångspunkten utgörs av Högskoleförordningens behörighets- och bedömningsgrunder. Därutöver kan lärosätena själva formulera ämnesspecifika kvalifikationer som definierar vad som räknas som relevant kompetens inom arkivvetenskap. Utllysningarna fungerar därmed inte enbart som administrativa dokument, utan också som normerande texter: de anger vilka meriter som värderas, vilka kunskapsformer som ges företräde och hur relationen mellan forskning, undervisning och praktik utformas.⁴¹

⁴¹ Högskoleförordning (1993:100), kap. 4 §3–4. Se t.ex. Mittuniversitetet, Dnr 2005/1043. ”Behörig att anställas som universitetslektor är den som dels har avlagt doktorsexamen eller har motsvarande vetenskaplig kompetens eller annan yrkesskicklighet som är av betydelse med hänsyn till anställningens ämnesinnehåll och de arbetsuppgifter som skall ingå i anställningen, dels visat pedagogisk skicklighet.”

Behörighet

För professors- och lektorstjänster utgjorde doktorsexamen tillsammans med vetenskaplig och pedagogisk skicklighet den självklara formella behörighetsgrunden. Under den tidigare delen av perioden specificerades sällan examensämnet i utlysningarna. Doktorsexamen i sig gav den legitimitet som krävdes för anställning som universitetslärare. Återkommande efterfrågades även utbildning i arkivvetenskap eller gedigen yrkeserfarenhet från arkivområdet med kvalificerade arbetsuppgifter.⁴² Efterhand skärptes dock kraven, och specifik arkivvetenskaplig kompetens betonades allt tydligare, i form av forskning och erfarenhet av undervisning på universitetsnivå i ämnet.⁴³ Detta antyder ett gradvis skifte från generell akademisk meritering till en framväxande ämnesspecifik legitimitet. För en tjänst i Lund 2018 var detta tydligt där doktorsexamen och undervisningserfarenhet i arkiv- eller informationsvetenskap, särskilt rörande digitala aspekter, tillsammans med yrkeserfarenhet inom digital informationsförvaltning lyftes som särskilt meriterande.⁴⁴

Arbetsuppgifter

I de studerade utlysningarna angavs genomgående att arbetsuppgifterna i regel omfattade undervisning på såväl grund- som avancerad nivå, ofta i kombination med kursansvar och ansvar för kursutveckling, samt handledning av uppsatser. I vissa fall kunde även undervisning och handledning i närliggande ämnen ingå.⁴⁵ I flera fall betonades samverkan med det omgivande samhället, särskilt arkivsektorn, liksom deltagande i lednings- och utvecklingsarbete. Forskning ingick i varierande grad i tjänsterna, vilket har påverkat ämnets möjligheter till vetenskaplig fördjupning och profilering och därför är av särskild betydelse för akademisering.

⁴² Se t.ex. Mittuniversitetet Dnr 312/0200778; Mittuniversitetet, Dnr 2005/1043, se även en utlysning från Stockholm 2007, Dnr SU 612-1254-07.

⁴³ Södertörn, Dnr 1037/1.6.1/2013; Dnr 2294/1.6.1/2015; Göteborg, Dnr PAR 2023/644.

⁴⁴ Lunds universitet, Dnr PA 2018/3175.

⁴⁵ Se t.ex. Göteborg, Dnr PAR 2023/644, Södertörn, Dnr AP-2024/141; Uppsala, Dnr UFV-PA 2009/1183.

När det gällde professorstjänster betonades forskningsuppdraget i arbetsuppgifterna. Professorn förväntades ta en aktiv roll verksamheten, leda ämnets forskningsutveckling och uppbyggnaden av arkivvetenskaplig forskarutbildning. På Mittuniversitetet skulle professorn även bidra till uppbyggnaden av universitetets profilområde Digitala samhällen samt utveckla nationella och internationella kontakter och nätverk.⁴⁶

Lektorsutlysningarna visade tydliga variationer i hur arkivvetenskap positionerades. I vissa fall integrerades ämnet i bredare ABM-strukturer, där ämnesövergripande kompetens efterfrågades och gränserna mellan arkiv, bibliotek och museer framstod som öppna och förhandlingsbara, i Uppsala utlystes t.ex. en tjänst i ”museologi och arkivvetenskap”.⁴⁷ ABM-utlysningarna betonade ett tvärvetenskapligt fokus på kulturarvsförvaltning.

I andra utlysningar kopplades ämnet närmare informationsvetenskap och digital informationsförvaltning. Detta gällde särskilt vid Mittuniversitetet. Redan i början av 2000-talet utlystes flera lektorat i arkiv- och informationsvetenskap där den informationsvetenskaplig inriktningen underströks. I tjänsterna ingick ansvar för att utveckla både undervisning, verksamhet och forskning. Tjänsterna hade en tydlig forskningsprofil och avsågs innefatta en jämnt fördelad tjänstgöring mellan forskning och undervisning.⁴⁸

Skilnaderna mellan hur lärosätena skrev in forskning i tjänsterna är tydliga. Vissa betonade forskning som en integrerad del av lektorstjänsten, medan andra villkorade forskningens omfattning beroende på möjligheterna till extern finansiering. Vid Mittuniversitetets utlysningar återfanns efterhand formuleringar som innebar att forskningen skulle ske inom ramen för vissa profilområden.⁴⁹ Detta kan ses som en styrning av den arkivvetenskapliga forskningens innehåll.

I tabellen i inledningen framgick att antalet adjunktstjänster i arkivvetenskap var stort, särskilt vid Mitthögskolan/Mittuniversitetet. Adjunktstjänst-

⁴⁶ Mittuniversitetet, Dnr MIUN 2006/940.

⁴⁷ Uppsala universitet, Dnr PA 2000/992; Lunds universitet, Dnr PA 2013/469, se även Lunds universitet, Dnr PA 2018/3175.

⁴⁸ Se t.ex. tjänst från 2002, Mittuniversitetet, Dnr 312/0200778; Mittuniversitetet, Dnr 2005/1043.

⁴⁹ Mittuniversitetet, Dnr MIUN 2018/2167; Mittuniversitetet, Dnr MIUN 2019/478.

tionen etablerades under högskolans expansion på 1960-talet och förstärktes ytterligare genom 1977 års högskolereform då professionsutbildningar integrerades i högskolesystemet. Tjänsten var inriktad mot undervisning, saknade krav på doktorsexamen och vanligtvis ingick inte forskning. I adjunktutlysningarna betonades pedagogisk skicklighet, samarbetsförmåga och digital kompetens. I flera utlysningar efterfrågades tekniska färdigheter såsom programmering och databaser, vilket tyder på att digital kompetens uppfattades som en specialiserad nisch.⁵⁰ Över tid försköts detta mot en mer integrerad förståelse av digital informationsförsörjning, där teknisk detaljkunskap ersattes av systemförståelse och tillämpning.

Adjunktstjänsternas akademiska profil varierade mellan lärosätena. Särskilt vid Mittuniversitetet ställdes periodvis höga krav på både ämnesmässig och pedagogisk kompetens för adjunkter och tjänsterna närmade sig lektorstjänster genom krav på forskningsanknytning och undervisning på avancerad nivå.⁵¹ På andra lärosäten var adjunktstjänsterna tydligare undervisnings- och professionsorienterade.⁵²

Sammanfattning: Skiftande profiler och ämnespositionering.

Utlysningarna präglades av varierande krav på behörighet och kompetens och tydliga skillnader mellan lärosätena. Professors- och lektorstjänster betonade i olika grad forskningsmeriter och vetenskaplig kompetens, vilket påverkade ämnets utveckling som forskningsområde. Efter 2015 ökade kraven på akademisk forskning i arkivvetenskap och på erfarenhet av undervisning på universitetsnivå för lektorstjänsterna. Arkivvetenskapens position var inte entydig, utan kopplades både till historievetenskap, ABM och till informationsvetenskap. Professionskopplingen var fortsatt stark och kvalificerad och arbetserfarenhet från arkivsektorn var meriterande för alla tjänster. Detta pekar på en otydlighet och att akademiseringen av arkivvetenskapen bör ses som en ännu fortgående process.

⁵⁰ Uppsala, Dnr UFV-PA 2001/495; Mittuniversitetet, Dnr MIUN 2007/1643.

⁵¹ Mittuniversitetet, MIUN Dnr 2007/1643; Dnr MIUN 2016/736. Efter 2016 tycks adjunktstjänsterna tydligare ha riktats mot kurser på grundnivå.

⁵² Uppsala, Dnr UFV-PA 2001/495, Södertörn, Dnr AP-2022:58.

Bedömningsgrunder och värdering av arkivvetenskaplig kompetens

I detta avsnitt undersöks hur de sökande bedömts av sakkunniga för att analysera hur olika kompetenser värderats i arkivvetenskap. Det är värt att påpeka att det generellt var få sökande till tjänsterna i arkivvetenskap jämfört med discipliner som t.ex. historia eller statsvetenskap. Detta kan ha begränsat möjligheten att upprätthålla strikt disciplinära krav.⁵³

I de tidiga tillsättningsrunda runt 2000 framträdde arkivvetenskap som ett ämne i uppbyggnad. Det var inte möjligt att kräva strikt ämnesspecifikt vetenskaplig kompetens. I Stockholm betonades alternativa bedömningsgrunder där även historisk forskning och arkivrelaterade tillämpningar erkändes som relevanta när professorer skulle tillsättas.⁵⁴

Vid Mittuniversitetet blev denna problematik tydlig under den tidigare delen av undersökningsperioden. Kandidaternas profiler var heterogena och förankrade i andra discipliner än arkivvetenskap. Bedömningarna baserades därför på en sammanvägning av vetenskaplig kompetens, ämnesrelevans och pedagogisk och administrativ erfarenhet. I flera fall prioriterades koppling till arkivvetenskap framför högre generell vetenskaplig meritering.⁵⁵ Praktisk erfarenhet av kvalificerat arkivarbete värderades högt. Digital och informationsvetenskaplig kompetens bedömdes som central. Disciplinen framstår som nära kopplad till professionens behov.

Vid andra lärosäten fanns en bredare uppfattning om hur arkivvetenskap skulle värderas. Digital kompetens var viktig men också arkivteoretiska, historiska och humanistiska perspektiv.⁵⁶ Detta illustreras tyd-

⁵³ I flera fall fanns det endast enstaka behöriga sökande till en tjänst, se t.ex. lektorat i digitala kulturer i Lund, Lund, Dnr PA 2018/3175; lektorat i arkivvetenskap i Uppsala, Dnr UFV-PA 2009/1183. Svårigheten att upprätthålla disciplinära krav när de sökande inte uppvisade meriter inom arkivvetenskaplig forskning framkom i ett ärende från 2020 i Södertörn. Båda de sökande hade arkivvetenskaplig utbildning och erfarenhet av arkivarbete men de sakkunniga var oeniga rörande rangordningen. Den ena av de sökande hade omfattande publikationsverksamhet inom andra ämnesområden medan den andra rankades högre gällande pedagogisk skicklighet och hade undervisningserfarenhet i arkivvetenskap från universitet i arkivvetenskap på universitetsnivå, Södertörn. Dnr AP-2020 /12, utlåtande 1 och 2.

⁵⁴ Stockholm, Dnr SU-1999- 2519 61, utlåtande 1 och 2.

⁵⁵ Mittuniversitetet, Dnr MIUN 312/0200778; Mittuniversitetet, Dnr MIUN 2005/1043.

⁵⁶ Södertörn, Dnr 1037/1.6.1/2013; Södertörn, Dnr 2294/1.6.1/2015. I ett ärende från 2020 på Södertörn, Dnr AP-2020/126, värderade de sakkunniga två sökande olika. Ingen av de sökande hade tydlig arkivvetenskaplig forskningsmeritering och den ene sakkunnige värderade tyngre forskningsproduktion

ligt i ett ärende i Lund 2013 där erfarenhet från arkivsektorn och digital kompetens hade ansetts som särskilt meriterande. Två huvudkandidater hade utkristalliserats. De bedömdes som vetenskapligt likvärdiga, men med olika profiler: den ena med starkare internationell publicering, den andra med en bredare och mer arkivnära forskningsinriktning samt högre pedagogisk skicklighet. Omfattande yrkeserfarenhet inom arkivsektorn, pedagogisk skicklighet och tydligare arkivvetenskaplig relevans värderades högst. Båda ansågs digitalt kompetenta, men den sakkunnige ifrågasatte lakoniskt relevansen för arkivvetenskap: ”Båda har en hel del att lära när det gäller modern arkivhantering och e-arkiv”.⁵⁷

Kombinationen av forskning, erfarenhet av universitetsundervisning i ämnet och yrkeserfarenhet inom arkivområdet framstod som idealprofilen. Detta kan tolkas som ett steg mot ökad disciplinär konsolidering, där arkivvetenskap i högre grad definierades genom sina egna kunskapskrav snarare än genom närliggande ämnen eller enbart professionskompetens.

Under senare år framträder tydligare skillnader mellan lärosäten. Vid Mittuniversitetet förstärktes den informationsvetenskapliga orienteringen. Kompetenser i historia eller humaniora värderades i mindre utsträckning. Utlysningarna hade ofta tydligt preciserade kompetenskrav och de sakkunniga styrdes i praktiken av utlysningens bedömningskrav. Här kom vetenskaplig produktion, internationell publicering och universitetsanknytning att väga tyngre, medan ren arkivpraktisk erfarenhet relativt sett fick minskad betydelse.⁵⁸

Sammanfattning: från professionskompetens till arkivvetare

Antalet sökande till tjänster i arkivvetenskap var genomgående lågt. I lektorsutlysningar från 2000-talets början kunde krav på doktorsexamen i ämnet sällan upprätthållas, sannolikt på grund av brist på disputerade kandidater. I stället prioriterades doktorsexamen i närliggande ämnen,

och lång yrkeserfarenhet högst. Den andre tillmätte erfarenhet av undervisning på universitetsnivå i arkivvetenskap och erfarenhet från arkivsektorn högre.

⁵⁷ Lund, Dnr Lund PA-2013/469, utlåtande.

⁵⁸ Särskilt tydligt i en tillsättning 2019, se Mittuniversitetet, Dnr MIUN 2019/478.

vetenskaplig skicklighet och undervisningserfarenhet, i kombination med utbildning i arkivvetenskap och praktisk yrkeserfarenhet, särskilt inom arkiv och digital informationshantering. Detta visar att ämnet länge stod nära professionen.

Över tid skedde en förskjutning mot en mer akademiskt orienterad meritvärdering, där vetenskaplig produktion, ämnesspecifik forskning och doktorsexamen i arkivvetenskap gavs ökad tyngd. Samtidigt fanns tydliga skillnader mellan lärosäten, Mittuniversitetet var tydligt inriktat på informationsvetenskap och styrde även utlysningarna mot denna definition av ämnet. Andra lärosäten betonade i högre grad arkivvetenskap som ett tvärvetenskapligt ämne med förankring i humaniora, förvaltning och digitala kompetenser.

Sammanfattande diskussion

Undersökningen visar att tjänstetillsättningar har utgjort en central arena för arkivvetenskapens akademisering. Genom tillsättningarna synliggörs hur ämnets innehåll, gränser och kunskapsideal formats. I utlysningar och sakkunnigutlåtanden framträder krav på doktorsexamen samt kriterier som vetenskaplig och pedagogisk skicklighet. För behörighet till lektorstjänst krävdes doktorsexamen (eller motsvarande), men under den tidiga delen av undersökningsperioden hade ingen av de sökande disputerat i arkivvetenskap. I stället var forskarutbildning i närliggande ämne, främst historia och ekonomisk historia, vanligt. Samtidigt krävdes genomgående arkivvetenskaplig utbildning och/eller erfarenhet från arkivsektorn, vilket understryker utbildningens professionsnära karaktär. Från ca 2015 börjar doktorsexamen i arkivvetenskap efterfrågas i utlysningar, även om det sällan formulerades som ett strikt krav.

Den vetenskapliga skickligheten bedömdes inledningsvis utifrån den sökandes ursprungsdisciplin. Från omkring 2015 blev det allt vanligare att arkivvetenskaplig forskning explicit efterfrågades, vilket indikerar en förskjutning mot att betrakta ämnet som en egen disciplin. Den pedagogiska skickligheten bedömdes initialt utifrån erfarenhet av undervisning

i högre utbildning. Från omkring 2010 blir krav på såväl högskolepedagogisk utbildning som erfarenhet av undervisning och handledning i ämnet arkivvetenskap vanligare. Detta tyder på att den pedagogiska dimensionen av akademiseringen etablerats tidigare än den vetenskapliga.

Arkivvetenskap definieras på olika sätt vid olika lärosäten vilket har lett till skilda profileringar. Mittuniversitetet har en tydlig informationsvetenskaplig inriktning med fokus på digital informationshantering, medan Södertörn, Göteborg och Stockholm behållit en stark koppling till historievetenskap och humaniora. I Uppsala och Lund inordnas arkivvetenskap i ett bredare ABM-sammanhang.

Sammantaget synliggör studien en grundläggande spänning mellan ambitionen att etablera ett tydligt definierat akademiskt ämne och behovet av att upprätthålla en viss disciplinär bredd. Den moderna arkivvetenskapen har vuxit fram i skärningspunkten mellan kulturhistoriska perspektiv på arkiv som källor till kunskap, minne och kulturarv och mer samtidsorienterade perspektiv på digital informationshantering och organisatorisk informationsstyrning. I ett forskningsfält där få disputerar i arkivvetenskap och där ämnet ännu inte utgör ett etablerat forskningsområde kan en alltför snäv disciplinär avgränsning riskera att begränsa rekryteringsbasen och bidra till fragmentering. Samtidigt kan just ämnets mångdisciplinära karaktär, med ingångar från humaniora, samhällsvetenskap och informationsvetenskap, ses som en möjlighet för fortsatt utveckling och relevans i ett samhälle där frågor om digital information, kulturarv och offentlig förvaltning i allt högre grad flätas samman.